hold i Orden, og andre maatte komme i Gudsforhold?

Og er det ikke det allerbedste, vi kan gøre for at øve reformerende Indflydelse i de forskelligeSamfundssfærer?

Deres forbundne Ven
Per Mortensen.

Husandagt.

Der bør holdes Husandagt i ethvert kristent Hjem mindst een Gang daglig. Det er godt at Familiens enkelte Medlemmer hver for sig læser i sin Bibel og beder i sit Lønkammer; men det er ikke nok. Det ene bør gøres, det andet ikke forsømmes. Andagt i Lys og Løn bør findes i hvert Hjem, hvor Husfaderen kan gøre Josvas Ord til sine: „Jeg og mit Hus, vi ville tjene Herren."

Det er den troende Husfaders Pligt at lede Husandagten, naar Familien er samlet ligesom det er den troende Husmoders Pligt at lære Børnene at bede og — bede med dem enkeltvis. Denne Pligt er en af Herrens Aag, som er gavnlig og en af Herrens Byrder, som er let. Det skal det Menneske faa at erfare, som i Tro og Fortrøstning i Jesu Navn vil gaa ind under dette Aag og denne Byrde. Der kan være mange Hindringer for Husandagten; men Hindringer er til for at overvindes, og de overvindes, hvor den Tro, der overvinder Verden er til Stede. Der er f. Eks. den Vinding, at Familiens enkelte Medlemmer vanskelig kan samles om Morgenen, fordi Husfaderen skal tidlig af Sted til Arbejdet, og Børnene er endnu ikke kommen op — og de skulde jo ogsaa være med for at det kan være en virkelig Husandagt. Saa maa Husandagten holdes om Aftenen efter Aftensbordet eller før Børnene skal i Seng.

Husandagten skulde være en lille Gudstjeneste i Hjemmet til Hverdags, der kunde være et lille Afbillede af Gudstjenesten i Herrens Hus om Søndagen. Gør dit Hjem til en Kirke, siger Krysostomus. Ja, en lille Kirke skulde det kristne Hjem være — ligesom ogsaa Kirken skulde være et aandeligt Hjem for de sande Kristne. Husandagten skal ledes paa den rette Maade, dersom den skal blive til Velsignelse. Den skal paa den ene Side ikke bære Stundesløshedens Præg, paa den anden Side heller ikke bære Kedsomhedens Præg, ikke hastes igennem med Iltogsfart — og heller ikke slæbes igennem med Snegleskridt. Herrens Aand kan alene lære os den rette Maade at holde Husandagt paa; men vi maa søge at gøre det med et Sind der er samlet og er stille for Herren. Der kan f. Eks. læses et lille Afsnit af Bibelen — eller et Stykke af en Andagtsbog — bedes en kort fri Bøn — sluttes med Fadervor — synges et Vers eller to — eller en kort Salme. Børnene lærer hurtig saadanne smaa gode Vers udenad og synger dem gerne med, ligesom de ogsaa bør bede Fadervor højt med. Den bedste Tid for fælles Husandagt er sikkert om Morgenen — hvor det kan lade sig gøre. Der takker man for Nattens Søvn og Hvile og beder om Herrens Velsignelse over Gerningen i den nye Dag — og hans Beskærmelse mod alle Farer — og — ja der er jo saa meget at takke for og bede om — saa lægger man alt i Guds Haand og gaar til sin Gerning med et glad og frejdigt Sind — som Digteren synger: „Gaa da frit, enhver til sit og stole paa Guds Naade, da faar vi Lyst og Lykke til at gøre Gavn, som Gud det vil, paa allerbedste Maade."

Men ogsaa Aftenstunden, naar Dagens Larm og Støj er til Ende, og alt er blevet stille — er en velsignet Tid til fælles Husandagt — da takker man for Hjælpen gennem Dagens Løb — beder om Tilgivelse for Synder og Fejltagelser, som om Beskærmelse i den mørke Nat — ja der bliver atter nok at takke for og bede om ved Dagens Slutning — og vi har godt af at synge eller bede det lille Vers:

„Har i Dag jeg, kære Gud,
Syndet imod dine Bud,
Vær mig naadig, vær mig god,
Slet det ud for Jesu Blod." —

Har du saa Husandagt i dit Hjem? Har du det ikke, saa skulde du begynde derpaa i Tro til Herren. Overvind alle Hindringer, ogsaa de Hindringer, der hedder Undseelse, ogMageligheд. Der er en stor Velsignelse i Husandagten, og du vil blive glad ved ogsaa paa denMaade, at faaLov at tjene Herren, gøre din Pligt imod dine kære, og saa den gode Sæd i dit eget og i deres Hjerter. Stil dit Hjem ind under Guds Velsignelse og Beskærmelse og lad dets Vinduer vende ud mod det himmelske Jerusalem, at de klare og varme Straaler fra Jesus-Solen kan faa Lov at skinne derind og gøre Hjemmet lyst, varmt og hyggeligt. De stille Timer omkring Familie-Alteret, skal være nogle af de Timer, som dine Børn skal huske længst, og som skal, naar ellers Andagten holdes paa den rette Maade, blive nogle af de skønneste Blomster i deres Mindekrans fra deres Barndomshjem — og noget af det, som de vil velsigne deres Forældre for, naar de ikke har dem mere hernede, naar de er gaaet hjem til den store Husandagt i Himlen i Faderhjemmet med de mange Boliger. Kunde disse Linier bidrage lidt til Husandagtens Fremme og Bevarelse i vort kære Samfund, da er Hensigten med dem naaet.

J. Søe.

Uro i Maven.

Slet Fordøjelse ophører paa 5 Minutter, og De vil føle Dem vel

Hvorfor ikke begynde nu — i Dag og for bestandig fri Dem selv fra Maveonde og slet Fordøjelse. En forsømt Mave bliver tung og gør Uro. Giv den god Spise og tag saa Pape's Diapepsin for at sætte Fordøjelsesvædskerne i Arbejde. Der vil ingen slet Fordøjelse, ingen Opstigning af Gas, ingen Ræben fra uforøjet Føde vare mere; ingen Følelse, som om der var en Blyklump i Maven eller Hjertebrynde, Hovedpine eller Svimmelhed, og Føden vil ikke gære eller forpeste Deres Aande med styg Lugt.

Pape's Diapepsin koster kun 50 Cents for en stor Æske paa Apoteket, den vil lindre det mest haardnakkede Tilfælde af slet Fordøjelse og ordne Maven i 5 Minutter.

Der er intet bedre til at fri Maven fra Gas og rense denne og Indvoldene. En Dosis vil desuden fordøje og tilberede Føden for Optagelse i Blodet, ligesaa godt som en sund Mave vilde gøre det..

Naar Diapepsin arbejder, saa hviler Maven — kommer i Orden og udrenses — og da føler De Appetit til at spise, naar De kommer til Bordet, og hvad De spiser, gør Dem godt.

Befrielse fra al Maveuro venter Dem, saa snart De bestemmer Dem til at tage Diapepsin. Sig til Deres Druggist, at De ønsker Pape's Diapepsin, fordi De ønsker at blive grundig kureret for slet Fordøjelse.

„Min gamle tvære, gnavne Fa'r."

Saadan sagde den unge, livlige Mand. Det var just ikke pænt sagt; men det var sandt, desværre. Gammel var han, og han var ogsaa tvær og gnaven.

Har du aldrig set ham? Han gaar altid der hjemme paa Farmen — i „Overalls", fyller lidt med alt muligt, skænder lidt paa Drengene, sukker over Pigerne og smaatrættes af og til med Mutter. Og det ender næsten altid med, at hun siger med Taarer i Øjnene: Ja, men Fa'r, det er jo dog din egen Skyld!

Han gaar saa ud igen lidt mere askegraa, og lidt mere nedslaaet.

Hvordan hænger det sammen? Jo, jeg talte med ham i Gaar. „Jeg bliver saa ene nu. Mutter og jeg kan ikke enes om Børnene. De er bleven saa store og selvraadige, og Mutter holder altid med dem." Saadan sukkede den gamle Mand. Han følte sig forladt midt i sit eget Hjem, midt i en stor Familie.

Der havde altid været et skønt Forhold mellem Manden og Hustruen, og de er hinanden hengivne den Dag i Dag. Børnene, hvoraf de ældste begynder at komme i gode Stillinger, er velopdragne. De er livsglade og virkelystne. Fa'r og Mo'r fulgtes ad til Amerika. Hun tjente lidt Penge i Byen, og han tog paa Landet. Saa lejede han en Farm, og de blev gifte. De begyndte paa bar Bund; de hjalp hinanden stadigt, og snart saa de deres eget Hjem grundlagt. Som Familien blev større, deltes Arbejdet: han ude, hun inde. Han blev en anset og velstaaende Landmand, og hun blev — ja, hvad blev hun? — Børnenes søde Mo'r og — Fa'r.

Der er Aarsagen.

Hun saa det for Aar tilbage. Men han havde aldrig Tid til at være „Fader" for Børnene. Jo, han satte dem i Arbejde, og det gik godt; men han blev aldrig deres fortrolige. Han holdt dem pæne i Tøjet; men han delte ikke deres daglige Glæder og Sorger. Han forlangte meget Arbejde; men han gav dem ingen „virkelige" Opmuntringer. Han havde sine Planer om Børnenes Fremtid; men dem kendte Børnene kun lidt til. Disse havde deres egne Ønsker, og de faldt saa forunderligt sammen med Moderens, —

„De rejser, og de kommer, og de gør, hvad de vil, og du holder med dem. Mig har de ingen Brug for. Jeg er kun som en Tosse. Alt, hvad jeg har gjort, har jeg gjort for jer, og nu er der ingen af jer, der vil rette sig efter mig i nogen Ting." Det er Remsen. Hun har saa tidt forsøgt at forklare; men saa bliver han mere vred, og det ender som sædvanlig med: Ja, men Fa'r det er jo dog din egen Skyld.

Som „Livet er mere end Maden, og Legemet mere end Klæderne", saaledes er Familielivets Opbyggelse mere end „Hus og Hjem, Mark, Fæ, Penge, Gods."

En ung Fader høres sukke: Ja, men hvorledes?

Aa, svar, hvem der kan!

— Aspern.

Jul i Grønland

Minder fra „Danmark"-Ekspeditionen.

Af P. Freuchen.

III.

Vi gik til den ene Side. Snart var vi ved en brat Klippeside, og naar vi følte os for med Hænderne eller Benene, mærkede vi kun det tomme Rum og trak os derfor straks væk derfra.

Til den anden Side var Vejen ufremkommelig, vi klatrede om mellem løse Sten.

Et Par Gange raslede det bort under Gundahl, jeg stod saa stille og lyttede, spændt og bange: „Gundahl!" — „Ja, jeg holdt mig fast; kommer du frem?"

Saaledes gik det frem og tilbage og stadig forgæves. Vi befandt os paa en Afsats paa Klippesiden, en Hylde med den stejle Væg foran og bagved.

Vi vidste, der var en Vej at slippe ned, men den var ikke til at finde.

Saa blev vi trætte. Kulden sløver. Taagen blev tættere, og Sulten begyndte at tale stærkere og stærkere. Situationen var ikke behagelig.

Saa fandt vi os siddende paa en Sten, og Hans Jørgen sad ved Siden og saa spørgende paa os: „Jamen skal vi dog ikke videre?" Vi lod, som vi ikke forstod den.

„Hvis vi havde været hjemme i Danmark nu, nu tænder de Juletræerne rundt om."

Og saa talte vi om Julen hjemme, om vor Mor og Far og Søskende fra Julen, da vi var smaa derhjemme; vi talte, saa vi glemte, at vi sad i den evige Sne og havde mest Udsigt til at fryse ihjel eller styrte ned inden en Time.

Vi talte begge og hørte kun efter os selv. Men vi var nu ikke hjemme, saa maatte vi da snart springe og slaa med Arme og Ben for at faa Følelsen tilbage i Lemmerne.

Vi forsøgte at komme videre, men atter forgæves, alle Veje var lukkede.

Vi satte os atter. „Fortæl noget, saa vi glemmer dette her, fortæl bare!"

Og Gundahl fortalte om en Jul, han havde været paa Vallekilde Højskole, om Forstanderen og alle Mennesker der, saa jeg besluttede engang at besøge dem, jeg holdt allerede nu af dem alle.

Men Kulden blev ved, det lod sig ikke gøre at vente, til Taagen gik bort, den kunde let være stærkere end vi.

Vi tabte Taalmodigheden. „Nu gaar jeg ned." — „Hvor?" — „Lige ned over; vil du med?" — „Ja."

Det var en stejl Fjeldside med Sne paa, saa langt vi kunde se.

Hvad der var nedenunder, vidste ingen. Sten, som vi vilde knuses imod i Faldet? eller vilde Straaningen blive jævnere, saa vi kunde stoppe Farten og gaa videre?

Vi maatte prøve det, der var ikke andet for.

Saa tog vi Hunden, Hans Jørgen, vor trofaste Ven, og smed den ud over Kanten. Den strittede imod og hylede, men saa forsvandt den.

Vi stod aandeløse og lyttede ned mod det sorte Svælg, hvor den var bleven borte. Kunde den klare sig, kunde vi vel ogsaa.

Nu hørte vi et Hyl langt nede, vi syntes saa fjernt, saa fjernt. Men den var altsaa kommen ned.

Og saa gik vi andre. Det var, som vi stod i Luften. Sneen stod som en Damp om mig, det var umuligt ikke at faa Øre, Næse, Klæder og Lommer, alt fulde.

Hvorlænge det varede, ved jeg ikke, Farten var rasende, hulter til bulter, snart op, snart ned med Hovedet, i en halvbevidst Tilstand fo'r jeg af Sted.

Saa mærkede jeg, at Farten tog af, jeg sansede Omgivelserne, det var ikke saa stejlt mere, Sneen var blødere, og saa blev jeg siddende lige med eet, der laa en Snedrive tværs for.

Den var blød som en Dyne, det var dejligt at ligge, fortumlet som jeg var, ganske stille og stirre ud i Mørket uden at tænke eller sanse.

Saa hørte jeg et Dump, en underlig blød Lyd.

Det var Gundahl, som kom rutschende og blev siddende som jeg.

Vi laa lidt, Sneen var som Dun, og vi var dødstrætte.

„Gundahl, Freuchen, slog du dig, er du hel?"

Vi mærkede intet, vi følte paa os selv; nej, vi fejlede ingenting. „Skal vi saa gaa videre?"

Saa stod vi op og børstede Sneen af os. Vi kunde ikke se tilbage, hvor vi kom fra; det laa oppe i Mørket i Hytten i Taagen. Men vi skulde ogsaa bare fremad og hjem, ikke tænke paa det overstaaede.

„Hans Jørgen, hoj, hoj, hoj!" kaldte vi, og saa kom den lidt efter humpende og gned sig op ad os. Der var ikke Spor af Hævnfølelse hos den, fordi den blev kastet ud over Skrænten som Prøveballon for os. Den var kun glad over, at vi alle var reddede. Saadan er Dyrene.

Tre Dage efter laa den paa Vagt udenfor vort Hus, og saa tog Ulvene den og aad den.

Men nu slog vi en Rem om den og lod den gaa foran, og saaledes førte den os let hjem.

Saa kom vi til Hytten og kravlede ind gennem Husgangen.

Julepakken havde vi gemt til denne Aften, Gaver fra Mennesker, som vilde glæde os her under det store Mørke. Dem lod vi ligge til næste Dag.

Breve havde man givet os med hjemmefra til at læse Juleaften; vi aabnede dem og saa, hvem de var fra — og gemte dem til i Morgen.

Mine smaa Søstre havde lavet Julepynt til at gøre det festligt med, jeg lukkede Æsken op og saa paa det, det kom aldrig op.

Anstrengelserne og Spændingen paa Fjeldet var forbi.

Gundahl kogte Mad, og vi delte den med Hans Jørgen.

Vi spidste i Tavshed, og jeg tænkte paa, hvor jeg som Barn havde glædet mig til Julen. Jeg havde glædet mig til denne Aften ogsaa, havde gjort mange smaa Forberedelser af den Slags, som det er en Fest at gøre i sig selv.

Mine Kammerater paa Skibet havde vel en hyggelig Jul, men vi — vi var bare trætte.

Og en halv Time efter laa der bare to store Skindbylter paa Briksen, og Hans Jørgen laa neden for. Den var ogsaa træt, men den var alligevel vagtsom, og hver Ræv eller Ulv, der nærmede sig, passede den paa. Den havde sit Arbejde, enten det var Helg eller Søgn.

Vi derimod var langt, langt borte. Jeg glemte Kulden og Trætheden, glemte, at jeg var en skægget Vildmand, der brugte min eneste Hund som Prøve for en Nedstigning, glemte det hele, jeg var jo hjemme hos dem alle med Jul og Feststemning, Juletræ og Lys, Kirkeklokker og Mor.

Bekendtgørelser.

25 Aars Jubilæum 22. Jan. i Blair Menighed.

Møder holdes fra Torsdag d. 21. Aften Kl. 7,30 til Søndag Aften.

De Præster, der med Kald har tjent Menigheden har lovet at komme. Menighedens gamle og nye Venner indbydes til Fest. Tilrejsende bedes melde sig til Past. A. Th. Schultz

Til Salg.

Urmagerforretning i en trivelig mindre By i California. Behageligt Klima. Udmærket Anledning for en dygtig Urmager til at trænde ind i en allerede etableret og lønnende Forretning. Den nuværende Ejer maa opgive den paa Grund af Øjensvaghed. Om nærmere Oplysning og Salgsvilkaar bedes tilskrevet

Carl T. Johnson,
Selma, Cal.

Skoledirektionsmøde

afholdes Onsdag den 20. Januar, 1909 Kl. 10 Fmd. paa Trinitatis Seminarium. Alle Medlemmer bedes give Møde.

Paa Direktionens Vegne.

C. C. Kloth, Fmd.

Missionsmøde

afholdes, om Gud vil, i Ebenezer Menighed, Audubon, Ja., i Dagene 28. — 31 Jan.

Præsterne A. M. Nielsen, F. Andersen, H. Nelsen og P. Rasmussen har lovet at prædike.

Møderne begynder Kl. 7½ den 28. om Aftenen.

Alle er hjertelig velkommen!
Paa Menighedens Vegne
G. B. Christiansen

Auktion.

Den 27. Jan. 1909 agter jeg ved offentlig Auktion at sælge min Farm beliggende 2 Mil Øst for Raymond, og 4 Mil Vest for Davey, Nebr., i Section 34, Little Salt Precinct, Lancaster Co.

Landet bestaar væsentligst af gammel Græsgang, og vil blive rigt Farmland.

Alderdom og Mangel paa Kræfter til at dyrke Jorden er Aarsag til Salget.

Erik Knudsen,
Havelock, Nebr.

Mærk!

Meddelelse er netop modtaget fra Danmark om, at Almanakken „Det nye Aar" var fuldstændig udsolgt, inden vor Bestilling ankom. Vi ser os saaledes ude af Stand til at skaffe Bogen, og vil paa Forlangende tilbagesende de modtagne Beløb. Vi har imidlertid bestilt et mindre Parti af Diakonissestiftelsens Almanak for 1909, som, naar den kommer, vil blive sendt til dem, der ønsker det.

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

Ungdomsliv.

Af Olfert Ricard, Generalsekretær for Kristelig Forening for unge Mænd. Bogen indeholder Tanker og Meninger, vundet under 14 Aars Ungdomsarbejde, fremsat for unge, danske Mænd fra 14—15 Aar og derover.

Indhold:
Dit Land,
Dit Hjem,
Din Fritid,
Din Kamp,
Din Gerning,
Dine Ord og dine Tanker,
Din Karakter og dit Ydre.
Din Herre og din Frelser.
Om Nadveren,
Om Hedningemissionen,
Om Bibelen,
Om Bøn,
Tanker til sidst, et Syn.

Bogen er varmt anbefalet af vort Samfunds Præster og har været anmeldt i „Danskeren" af Pastor Kr. Anker. Køb den og udbred den blandt de unge.

180 Sider godt indb. Pris 80c.

Dan. Luth. Publ. House,
Blair. Nebr.

Danish Life in Town and Country.

Opmærksomheden henledes paa denne ypperlige Bog for vor danske Ungdom.

Det vil være en passende Gave for Forældre at give deres Børn, om Børnene ønsker at læse om deres Forældres Fødeland paa Engelsk. Bogen er paa 266 Sider, fint udstyret med mange Illustrationer og elegant indbunden. Prisen er netto $1,30 frit tilsendt.

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

Stor Illustreret
Dansk Familie Bibel.
Pragtudgave med Thorvaldsens Billeder.

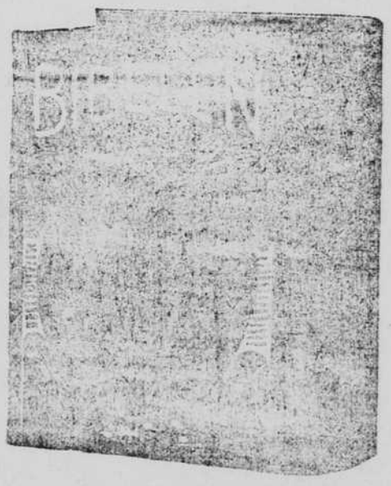

D. Amerikansk Marokko med Guldsnit, forgyldte Sider og Ryg ..... $6.50.
10, D. Amer. Marokko. $8.50.
12, D. Indbunden i amerikansk Marokko, med Guldsnit. Den indeholder Konkordants til det gamle og nye Testament; vor Herres Lignelser illustrerede; de berømte Billeder af Kristus og hans Apostle, fra Da Vincis „Nadveren"; et elegant Ægteskabsbevis og Familieregister; de ti Bud og Fadervor smukt kolorerede; fire fortrinlige kromatiske Plader stildrende Tabernaklet, jødiske Ceremonier o.s.v.; helsides Kort i Farver; Plads til Familiefotografier o.s.v.; rigt udstyret med mange helsides Graveringer af Gustav Dore og andre berømte Kunstnere. Denne og alle følgende indeholder Holmboes illustrerede Bibelordbog 9.00
13, D. Amerikansk Morokko, med forgyldte Sider, Ryg og Snit. For uden ovenstaaende indeholder denne en illustreret Vejledning ved Læsningen af Bibelens Bøger; Hofmans Galleri og originale Illustrationer til det nye Testament; Billeder fra Fotografier, nylig tagne i det hellige Land; sekten rigt farvede Tegninger, fremstillende de vigtigste Begivenheder i vor Frelsers Liv; en Række af bibelske Illustrationer af mærkelige gammeltestamentlige Begivenheder, bibelske Oldsager, bibelsk Naturhistorie, gammel Skik og Brug o. s. v.; en Forærингsplade og mange flere helsides Dore-Graveringer end den foregaaende. En fortrinlig Bibel. 11.50
14, . Rødt Ruslæder med fuld Forgyldning. Rig og kunstnerisk Indbinding. Indhold som Nr. 13. ..... 12.00
15, D. Tyst Marokko. Fuld Forgyldning paa Sider, Ryg og Snit. Nye symbolske Udsmykninger. Endnu flere Dore-Illustrationer; talrige, tillagte Sider med bibelske Illustrationer; en Prøveside af den ældre Codex Argentina (Sølvbibelen) fra det 4de Aarhundrede. Det øvrige Indhold som ovenstaaende. Et særdeles pragtfuldt Værk. 14.00

Danish Luth. Publ. House.
Blair. Nebr.